

عاقبت توفان حمله به منطقه ۵۱

طبل توخالی

🔗 همین چندی پیش بود که از فراخوانی در فیسبوک برای حمله به منطقه ۵۱ نوشتیم. اگر از خوانندگان پروپاقرص صفحه دانش باشید، می دانید منطقه ۵۱ يك منطقه نظامی فوق سری در ایالت نوادای آمریکاست و در اذهان عمومی ارتباطاتی بین این منطقه با موجودات فرازمینی تصور می شود. این منطقه سال ها پس از پایان جنگ سرد دوباره در ماه های اخیر خبرساز شد. بانیان فراخوان حمله به این منطقه در اقدامی شیطنت آمیز از مردم خواستند تا ساعت ۳ بامداد ۲۹ شهریور به این منطقه رموز در آمریکا حمله کنند (مشروح ماجرای این فراخوان در صفحه دانش ۹ مرداد ۹۸ روزنامه جام جم منتشر شده است). جالب است که بیش از يك میلیون کاربر به دعوت مذکور در شبکه های اجتماعی لبیک گفتند. اما فکر می کنید نتیجه چه شد؟

باید به عرض تان برسانیم که گویا اکثر قریب به اتفاق کسانی که به شرکت در این حمله پاسخ مثبت گفته بودند، در روز موعود پشیمان شدند و کاری برایشان پیش آمد! بنابر گزارش مقامات محلی، فقط حدود ۱۵۰۰ نفر در محل وعده حضور یافتند و بیشترشان از جوانان بودند. البته مردم جشنواره هایی هم به واسطه این فراخوان در شهرهای رایشل و هیکو در نزدیکی منطقه ۵۱ ترتیب داده بودند که جمعیت بیشتری را به خود جذب کرد. این دو شهر، واقع در ایالت نوادا از مسیر جاده های معروف به بزرگراه فرازمینی به منطقه ۵۱ منتهی می شوند. اما از حدود ۱۵۰۰ نفری که در رایشل و هیکو گرد آمدند، فقط گروه کوچکی مسافر بزرگراه فرازمینی شدند و خودشان را به نزدیکی دروازه های ورودی منطقه ۵۱ رساندند. مقامات محلی هیچ حادثه جدی و قابل ملاحظه ای را در این نواحی گزارش نکردند و سرانجام ماجرای توفان حمله به منطقه ۵۱ که با هشتگ #are51+ توجه زیادی را در فضای مجازی به خود جلب کرده بود، نتوانست گردو خاکی به پا کند.

با این حال وزارت دفاع آمریکا به دلیل حساسیت امنیتی منطقه ۵۱ از هیچ تهدیدی برای لغو این رویداد فروگذار نکرد. حتی شدت برخورد مقامات در یکی از توییت های منتشرشده در صفحه سرویس توزیع اطلاعات بصری وزارت دفاع (DIVIDS) حسابی سروصداکرد. این توییت تهدید همراه با تصویری از يك فروند هواپیمای بمب افکن و حدود ۲۰۰ نیروی نظامی بود و نشان می داد هرگونه اقدام جدی برای حمله با پاسخ شدید نظامی روبه رو خواهد شد. البته توییت مذکور حذف شد و مقامات ضمن ابراز عذرخواهی ادعا کردند که این توییت را یکی از کارمندان سرویس منتشر کرده بود و به هیچ وجه بیادگر موضع وزارت دفاع نیست. مقامات محلی هم پیشتر گفته بودند حوالی منطقه ۵۱ اراضی عمومی است و مردم در صورتی که از مرزهای تعیین شده فراتر نروند، می توانند در نزدیکی های دروازه های ورودی تردد کنند.

خلاصه که این فراخوان هم نتوانست اسرار منطقه ۵۱ را فاش کند. این منطقه همچنان جزو مرموزترین پایگاه های نظامی آمریکاست و بسیاری از مردم جهان به وجود نشانه هایی از موجودات فرازمینی در سلول های مخفی این منطقه اعتقاد دارند. سال ها پیش شایعه شده بود که بقایای يك سفینه فضایی منهدم شده در سال ۱۹۴۷ میلادی و سرشنیشان در این محل نگهداری می شود. با این حال نتایج مطالعات علمی تا به امروز هیچ نشانه ای از وجود موجودات هوشمند فرازمینی را نشان نداده است. هرچند احتمالات در این زمینه امکان وجود حیات در سیاره های جز زمین را منتفی نمی داند. با این حال بهتر است تا زمان پیدا شدن شواهد قطعی، انرژی خود را صرف انتشار شایعات بی اساس نکنیم. 🔗

منابع: the Guardian و Express

نمای حیرت انگیز از رد سوختن و تکه تکه شدن شهاب سنگ ۲۰ متری معروفی که ۲۷ بهمن ۹۱ در آسمان چلیاپینسک روسیه مشاهده شد

عکس:
Marat Ametvaleev

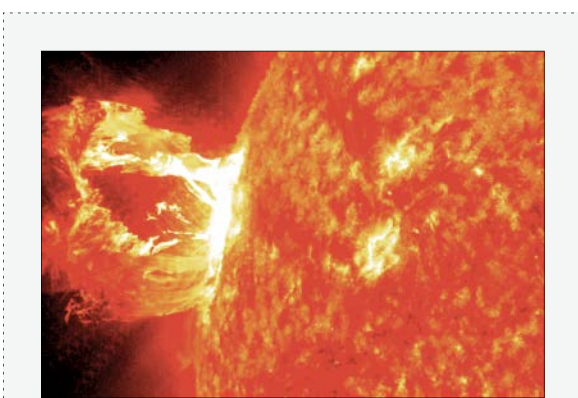
ارتباط سرطان پروستات با وضعیت اقتصادی

رئیس مرکز تحقیقات ارولوژی دانشگاه علوم پزشکی تهران گفت: تحقیقات بین المللی نشان می دهد سرطان پروستات در جوامعی که وضعیت اقتصادی در آنها بهتر است شایع تر است. دکتر محمدکاظم آقامیر با اشاره به همکاری های پژوهشی این مرکز با مراکز تحقیقاتی فعال در حوزه مخابرات گفت: همکاری هایی را با مراکز تحقیقاتی مخابرات و مراکز دیگر داریم که تاثیر امواج پر سرطان مثانه یا ایجاد سنگ و میکروب را بررسی کنیم. البته تحقیقات نشان داده که امواج بر روی مغز مدل کاملاً موثر بوده و ردیف های سلولی مغز را به خصوص در بچه ها به هم می ریزد./ ایسنا

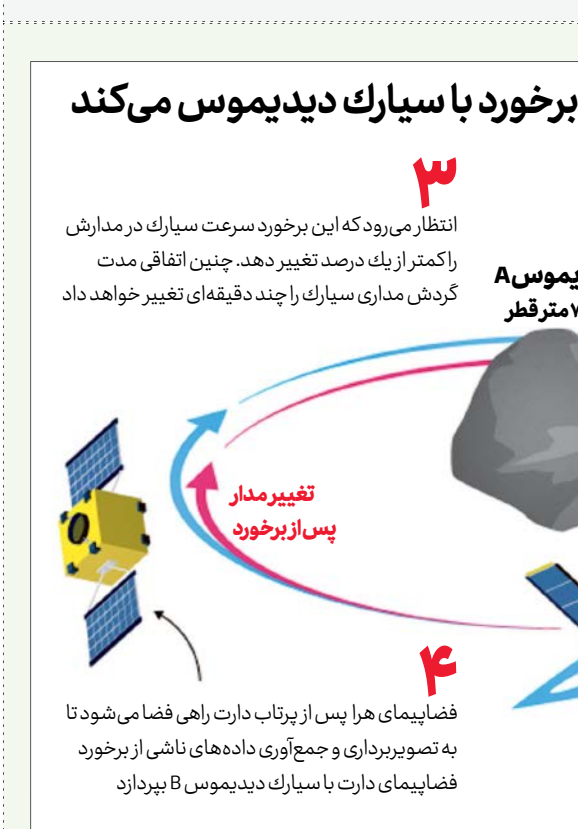

کمتری دریافت خواهند کرد. مقابله با کدام تهدیدها در اولویت است و در مورد کدام يك از تهدیدات دیگر ناچاریم امیدوار باشیم که اتفاق نیفتد! سازمان فضایی اروپا سازمانی مستقل از اتحادیه اروپاست که رویدادهایی مثل برگزیت یا خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا تأثیری در فرآیندهای آن ندارد. به طور کلی خطرات فضایی را به سه گروه اصلی می توان تقسیم بندی و راهکارهای مقابله با آنها را بررسی کرد. در ادامه با این سه خطر اصلی و تبعات رخداد آن بیشتر آشنا می شوید.

منبع: the Guardian

که در حال حاضر وظیفه دریافت این اطلاعات را از فضا دارند به پایان عمر خود نزدیک می شوند و باید به صورت جدی تری به فکر جایگزینی آنها باشیم. برای مثال بریتانیا ۲۲ میلیون یورو برای مأموریت نقطه پنجم لاگرانژی در سال ۱۳۹۵/۲۱۶ تصویب کرد. این سفینه فضایی در فاصله ۱۰ میلیون کیلومتری زمین ۶۰ درجه پشت مدار حرکت انتقالی زمین به دور خورشید قرار دارد. قرار خواهد گرفت و فضای بین زمین و خورشید را رصد خواهد کرد. این پروژه در هنگام خطر هشدار می دهد تا محموله ها و سیستم های حیاتی حساس در مکانی امن قرار گیرند و بعد از برطرف شدن خطر دوباره فعال شوند.

کاملاً به فضا و فناوری های فضایی وابسته است. این فقط یکی از تهدیدهایی است که زمین و فناوری های زمینی از سوی فضا با آن روبه رو هستند. مقابله با این خطرات نیازمند همکاری های بین المللی و تخصیص بودجه های کافی و پیوسته است.

در همین خصوص آیان امسال، شهر سوئل در اسپانیا میزبان وزرای علوم کشورهای عضو سازمان فضایی اروپا (اسا) خواهد بود. هدف این نشست بررسی اولویته ها و بودجه بندی فعالیت های سه سال آینده این سازمان است. مهم ترین برنامه این نشست تدوین برنامه جامع ۲۰۰ میلیون یورویی برای ایجاد سامانه دفاع سیاره ای خواهد بود. در این بین اگر تمام کشورهای عضو با این برنامه موافق نباشند، بودجه

بزرگ ترین توفان خورشیدی ۱۶۰ سال پیش در دهم شهریور ۱۳۳۸ رخ داد. مجموعه ای از فوران های سطح خورشید که در عرض های جغرافیایی بالاتر از ۶۵ درجه باعث شکل گیری شفق های قطبی می شوند، به قدری قوی بود که تا نزدیکی خط استوا نیز قابل مشاهده بودند. برخورد این توفان با میدان مغناطیسی زمین باعث از کار افتادن قطب نماها، القای جریان های الکتریکی شدید در سیم های تلگراف و در نتیجه وارد شدن شوک به متصدی های تلگرافخانه ها، آتش گرفتن برخی ادارات و تجهیزات شان و از کار افتادن سیستم ارتباطی شد. تنها سرخ آین پدیده رصدی است. به دنبال این طرح شرکت های نوپا نیز برای ایده پردازی و انجام این مأموریت به کمک متخصصان این حوزه شکل خواهند گرفت.

با این حال ایلان ماسک با پروژه استارلینک قصد دارد مجموعه بزرگی از ۱۲ هزار فضاپیما در مدار نزدیک زمین برای پوشش جهانی اینترنت مستقر کند. بسیاری از شرکت های خصوصی نیز برنامه های مشابهی دارند. همه این برنامه ها در مجموع زیاله های فضایی را بیشتر می کند. در چنین شرایطی خطر بروز سندرم کسler بیش از هر زمان دیگری نگران کننده و جدی به نظر می رسد.

اروپا مدت هاست به دنبال جلوگیری از بروز سندرم کسler بوده اما پیشرفت آهسته ای داشته است. بخشی از آن به دلیل نبود قوانین سختگیرانه در این زمینه است. اسا به دنبال تغییر قوانین بین المللی فضاست. به این ترتیب هر ماهواره ای که پرتاب می شود، در پایان مأموریتش باید مدار را ترک کند و اگر نتواند این کار را انجام دهد باید هزینه پیمانکار صنعتی که ماهواره را برایشان برمی دارد، پرداخت کند. به دنبال این طرح شرکت های نوپا نیز برای ایده پردازی و انجام این مأموریت به کمک متخصصان این حوزه شکل خواهند گرفت.

با این حال ایلان ماسک با پروژه استارلینک قصد دارد مجموعه بزرگی از ۱۲ هزار فضاپیما در مدار نزدیک زمین برای پوشش جهانی اینترنت مستقر کند. بسیاری از شرکت های خصوصی نیز برنامه های مشابهی دارند. همه این برنامه ها در مجموع زیاله های فضایی را بیشتر می کند. در چنین شرایطی خطر بروز سندرم کسler بیش از هر زمان دیگری نگران کننده و جدی به نظر می رسد.

ویندوز ۱۰ به تماس گوشی های اندرویدی پاسخ می دهد!

مایکروسافت نسخه پیش نمایش تازه ای از ویندوز ۱۰ را برای تعدادی توسعه دهنده داخلی در معرض دید قرار داده که به علاقه مندان امکان می دهد هم به تماس های دریافتی از طریق گوشی های اندرویدی پاسخ دهند و هم با رایانه شخصی مجهز به ویندوز ۱۰ تماس های خارجی برقرار کنند./ مهر

مهم ترین تهدیدات فضایی که می تواند حیات ما را در کره زمین به چالش بکشد

خطر بالای سر شماست

🔗 کدام روز است که تلویزیون و رادیو را روشن کنید و خبری از جنگ و جنایت و سیل و زلزله و دیگر بلا یای انسانی و طبیعی در گوشه و کنار این دنیا نشنویم؟

هر روز آن قدر خبرهای گوناگون از مشکلات مردم و مسائل بین المللی در گوشی هایمان می خوانیم و می شنویم که شاید وقتی صحبت از خطرات فضایی مثل خطر جدی برخورد احتمالی یک سیارک به زمین به میان آید اتفاقی لوکس و هالیوودی به نظر برسد. اما در شرایطی که زندگی ما

زیاله های بی شمار فضایی

خطر زیاله های فضایی، از پیامد ساخته ها و مهندسی های خود ما انسان ها در فضا ناشی می شود. با شروع مسابقه فضایی آمریکا و شوروی سابق در نیمه دوم قرن بیستم و به دنبال آن پیوستن سایر کشورها به باشگاه کشورهای صاحب فناوری پرتاب ماهواره، خواه ناخواه موشک های زیادی وارد مدار زمین شدند. این در حالی است که اوایل عصر فضا کسی به سرنوشت ماهواره ها پس از پایان مأموریت شان اهمیت نمی داد و تصور می شد فضا به اندازه کافی بزرگ است. البته این جمله در مورد کل عالم صادق است اما مدارهای اطراف زمین تهی ناپذیر نیستند. در حال حاضر تخمین زده می شود بیش از يك میلیون زیاله فضایی با ابعاد بزرگ تر از يك سانتی متری در مدار زمین وجود دارد. نیمی از این زیاله ها حاصل آزمایش صدماهواره ای چین در سال ۱۳۹۶/۲۰۷ است. چین در جریان آن آزمایش یکی از ماهواره های خود را با موشک منهدم کرد و متعاقب آن برخورد تصادفی بین ماهواره از کار افتاده روسی و ماهواره آمریکایی در سال ۱۳۸۸/۲۰۹ نیز رخ داد.

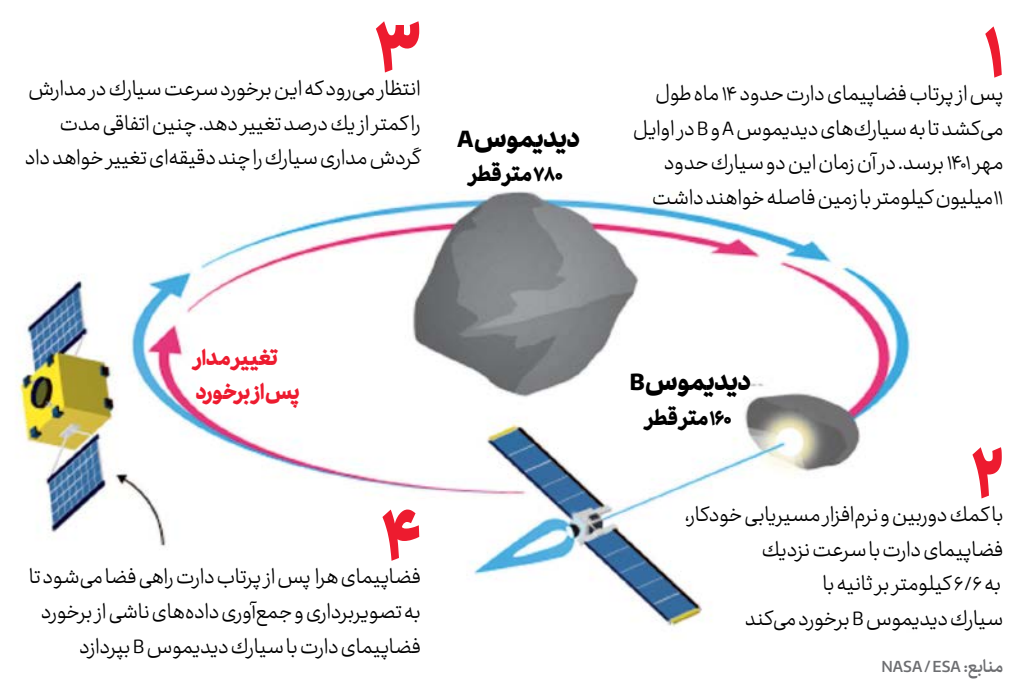
هرکدام از این زیاله های فضایی ممکن است به ماهواره های دیگر برخورد کنند و با آسیب وارد کردن به آن ها صدها هزار زیاله فضایی جدید ایجاد شود. در همین رابطه مهندسان هوافضا درباره سندرم کسler (Kessler syndrome) هشدار می دهند: سناریویی که می گوید چگالی اشیا در مدار پایین زمین (LEO) می تواند آنقدر بالا برود که برخورد بین اشیا، آیشاری از برخورد های بعدی را به همراه داشته باشد. به این ترتیب آن قدر زیاله در این مدار زیاد می شود تا جایی که دیگر نمی توانیم ماهواره ای در این مدار قرار دهیم؛ زیرا هر ماهواره ای که پرتاب کنیم به دلیل این برخورد ها آسیب می بیند و باعث به وجود آمدن زیاله های فضایی بیشتری می شود و شرایط را خطرناک تر خواهد کرد. سازمان فضایی

سیارک های نزدیک زمین

سوم مرداد امسال سیارکی به قطر حدود صد متر از فاصله بسیار نزدیکی از کنار زمین عبور کرد. مسیر عبور این سیارک فقط يك پنجم زمین تا ماه با ما فاصله داشت که در ابعاد نجومی از تار مو هم به ما نزدیک تر باید محسوبش کرد! اگر آن سیارک به زمین برخورد می کرد، ویرانی های حاصل از آن غیر قابل تصور بود. اخترشناسان به سیارک هایی در این ابعاد «قاتلان شهر» (City Killers) می گویند. علت این نامگذاری هم مشخص است. ۲۷ بهمن ۹۱ را احتمالاً به خاطر می آورید. آن روز شهاب سنگی تقریباً ۲۰ متری در ارتفاع ۳۰ کیلومتری آسمان چلیاپینسک روسیه منفجر شد (تصویر بالای همین صفحه). موج انفجار آن به قدری قوی بود که شبیه ساختمان ها فرو ریخت و حدود ۱۵۰۰ نفر صدمه دیدند. حالا تصور کنید اگر به جای آن سیارک که قطعاتش در دریاچه و مناطق جنگلی سیبری سقوط کرد، سیارک سوم مرداد در آسمان چلیاپینسک ظاهر می شد، احتمالاً تمام شهر را با خاک یکسان می کرد.

ولی خبر خوشحال کننده این که ما اولین نسل ساکنان کره زمین هستیم که برای مقابله با این خطر، کاری از دست مان برمی آید. در اوایل دهه ۲۰۰۰ میلادی گروهی از متخصصان برای بررسی بهترین راهکار مقابله با برخورد سیارکی با زمین دور هم جمع شدند.

ناسا، فضاپیمای «دارت» را راهی برخورد با سیارک دیدیموس می کند

ناسا ارزش زیادی نخواهد داشت، زیرا اطلاعات دقیق علمی را در جریان برخورد از دست خواهیم داد و فقط می توانیم امیدوار باشیم برخورد به درستی صورت گرفته باشد و به کمک تلسکوپ های زمینی تغییرات مداری

سازمان فضایی اروپاست که در صورت تأمین بودجه، اطلاعات لازم و کافی مانند ترکیب و ساختار فیزیکی سیارک، برای عملی شدن برنامه دفاع سیارکی را پس از برخورد جمع آوری می کند. بدون مأموریت هرا، مأموریت دارت

ناسا ارزش زیادی نخواهد داشت، زیرا اطلاعات دقیق علمی را در جریان برخورد از دست خواهیم داد و فقط می توانیم امیدوار باشیم برخورد به درستی صورت گرفته باشد و به کمک تلسکوپ های زمینی تغییرات مداری

را انداز بگیریم. از دیگر مأموریت های هرا، بررسی آب و هوای فضایی و جمع آوری زیاله های فضایی خواهد بود. نه تنها مأموریت های دارت ناسا و هرای اسا مکمل یکدیگرند بلکه باعث کاهش هزینه ها نیز می شود. 🔗